

De venter i stilhed på julens mirakel

For Skt. Joseph-Søstrene på klostret Stella Matutina i Mikkeltorg er juledagene en tid til ro, fordybelse og forventingsglæde

Af Jannie Fjordside

JULENS ÅNDELIGHED Vi træder ind i en stue, der er indrettet til at kunne rumme flere end en gennemsnitlig familie. Ikke overvældende mange, men en pæn flok. Sofahjørnet og spisebordet matcher i lyst træ og bordeauxrøde sæder og skaber en lidt institutionspræget hygge; stuen her kunne være et fællesrum på et hvilket som helst offentligt hjem. Indtil man ser ordentligt efter.

På den ene væg hænger et lille, brunt trækors. På en kommode længere fremme hviler en ikon af Jesusbarnet på armen af Sankt Joseph. Og der, på den øverste hylde på reolen bag sofaarrangementet, står den voksne Jesus i hvid porcelæn og breder sine arme ud (det er Thorvaldsens Kristus-figur, viser det sig). Vi er et sted, hvor troen på Guds evige tilstedeværelse er lige så præsent som de fysiske vidnesbyrd i stuen. Vi er i klostret Stella Matutina, 'Morgenstjerne', i Mikkeltorg.

Lyden af stilhed

Søstrene fra Skt. Joseph Søstrenes-ordnen har haft kloster i huset på Strandvejen siden 1947.

Huset havde under Anden Verdenskrig været besat af tyskerne, og efter krigens afslutning ønskede husets oprindelige familie ikke at flytte tilbage.

I stedet solgte de det til den katolske orden Skt. Joseph Søstrene, som gerne ville have et landligt sted med hvile og frisk luft for de søstre, der som sygeplejersker hjalp en pæn andel af datidens nyfødte københavnere til verden

inde på Skt. Josephs Hospital i Griffenfeldtsgade.

Forinden var en af søstrenes skoler, Jeanne d'Arc skolen i København, blevet bombet ved et uheld, og der var hverken økonomiske eller menneskelige ressourcer til at bygge skolen op igen og drive den videre. I stedet blev grunden afstået, og da den var betalt helt ud, var der en smule penge tilbage. De penge finansierede købet af klostret på Strandvejen.

Søster Susanne har kort ridset historien op, mens vi har nydt udsigten ud over Øresund. Det er let at forestille sig den ro, hendes tidligere med-søstre måtte være kommet til; når Søster Susanne ikke fortæller, hører man ingen andre lyde end vægurets tik-tak.

En stille lyd af venten.

Udadvendt orden

Julen nærmer sig, og de fire søstre i Stella Matutina har som så mange andre danskere fejret den 2. søndag i advent. Advent stammer fra det latinske ord 'adventus' og betyder komme eller ankomst. Herrens komme. Søster Susanne og hendes medsøstre venter i stilhed og fordybelse på, at Jesus Kristus igen vil blive født i deres hjerter.

Søster Susanne har sagt ja til at lukke dørene op for Uge-Nyt for at fortælle om den åndelighed, der hviler over Skt. Joseph-Søstrenes forståelse af julen. Det er ikke uvant for søstrene at få besøg, for Skt. Joseph Søstrene er en apostolsk orden, som modsat de kontemplative ordner er kendetegnet ved at være ude blandt folk lige som apostlene samt ved at invitere folk – kristne eller kristent søgende – indenfor, derimellem

Søster Susanne ved siden af Josef, der bærer Jesusbarnet på sin arm. En del af søstrenes kald er at være lydhøre og beredvillige ligesom Josef. Foto: J. Fjordside

også nysgerrige journalister.

Julens lys

Et nyt hold af folk, som søger væk fra hverdagen og ind på klostret for en stund, ankommer om få dage.

Siden 1995 har Stella Matutina haft faste tilbud om retræteophold, som bliver flittigt besøgt. Også her op til jul, hvor mange synes at ville væk fra ræset og fordybe sig i det, julen egentlig handler om fortæller Søster Susanne.

"Jeg elsker selv julen og er meget taknemlig for måden, vi fejrer den på; vi har ikke noget ræs med gaver. Det lille Jesusbarn fødes i mig på ny, for at jeg kan bringe det lys videre, hvis folk vil høre det," siger Søster Susanne og kaster et blik rundt i stuen.

Her er pyntet diskret op med

dekorationer og lys i vente om det lys, der igen er på vej.

Et par hurtige, mekaniske toner bryder stilheden og minder om, at verden udenfor ikke er ret langt væk. Søster Susanne hiver sin mobiltelefon op ad lommen. Det er en af dem, hun for tiden giver åndelig vejledning. Hun spørger høfligt, om hun ikke må ringe igen senere, og vender så tilbage til fortællingen om søstrenes jul.

Når juleaften nærmer sig, sætter de et juletræ op i fællestuen og en krybbe opovre i kirken. Søster Susanne viser derover, selv om krybben ikke er sat frem endnu.

Den fælles gave

Kirken er moderne, bygget i slutningen af 1960'erne. Den dufter af træ, og lyset fra den blå vinterdag strømmer ind

ad de høje vinduer. Lige før Søster Susanne når de sidste par bænkerækker foran alteret, laver hun et ganske lille knæk med knæene og bøjer nakken. Det er så diskret, at man knap bemærker det. Bukket er til ære for flammen, der er tændt i det røde lys for at vise, at der er konkreret, dvs. forvandlet, nadverbrød i Tabernaklet. "Det fortæller os at Jesus Kristus er særligt tilstede i de små indviende hostier, der ligger i Tabernaklet og vi kan holde en særlig andagt foran "skabet" eller bringe kommunionen ud til syge, der ikke selv har mulighed for at komme til kirken," fortæller Søster Susanne.

Når hun fortæller om ordenen, sit kald eller – med hendes ufravigelige vending – Jesus Kristus, søger hendes blik lidt ud mod siden. Som om hun

forestiller sig noget, ser et billede. Og hun smiler. Hun har en mening i sin tro, som verdens dårligdomme ikke kan røkke ved.

Med den tro går hun og hendes medsøstre juleaften i møde. Når aftenen oprinder, er de som regel søstrene og enkelte gæster – bekendte, som ikke har andre steder at fejre julen. Klostret er ikke et værested med åbent for alle, men dem, de kender – omend perifert – har et sted at være, hvis de vil.

De synger julesalmer, men danser ikke rundt om træet. De spiser julemiddag med andesteg og et glas vin eller to. Og glædes over deres fælles gave: Troen på Jesusbarnets fødsel.

Se flere fotos på www.uge-nyt.dk

Klosteret Stella Matutina, der betyder morgenstjerne, ligger kun få skridt fra Strandvejens trafik- og dørene åbnes jævnlige for retrætegæster. Foto: Jannie Fjordside

FAKTA

OM SKT. JOSEPH-ORDNEN

- Skt. Joseph-ordnen er stiftet af jesuiten Pater Jean Pierre Medaille 1650 i Frankrig med det formål at 'afhjælpe nød'.
- Ordenen er en af de første apostolske, dvs. 'udadvendte', ordner.
- Skt. Joseph Søstrene drev siden Ordrens stiftelse mange skoler og hospitaler, også i Danmark.
- Søstrenes kald er ifølge Søster Susanne "at leve sin hengivelse hver dag til tjeneste for sine medmennesker, for at alle må være ét i Kristus - ydmyg og trofast som Maria, lydhør og beredvillig som Joseph."
- De første Skt. Joseph Søstre ankom til Danmark den 11. maj 1856.
- Ordrens skole, Jeanne d'Arc Skolen i København, blev drevet frem til Anden Verdenskrig, hvor den ved et uheld blev bombet.
- Skt. Josefs Hospital i Griffenfeldtsgade blev drevet af søstre frem til midten af 1975, hvor det danske sundhedsvæsen undergik en lang række reformer.
- Der lever i omegnen af 35 Skt. Joseph Søstre i Danmark.
- De bor fire søstre i Stella Matutina i Mikkeltorg. Søster Susanne, som har levet der i 20 år, er den yngste og senest ankomne.
- For mere information besøg Sankt Joseph Søstrenes hjemmeside: www.sanktjosephsoestrene.dk dlsjfælslasjfldsj